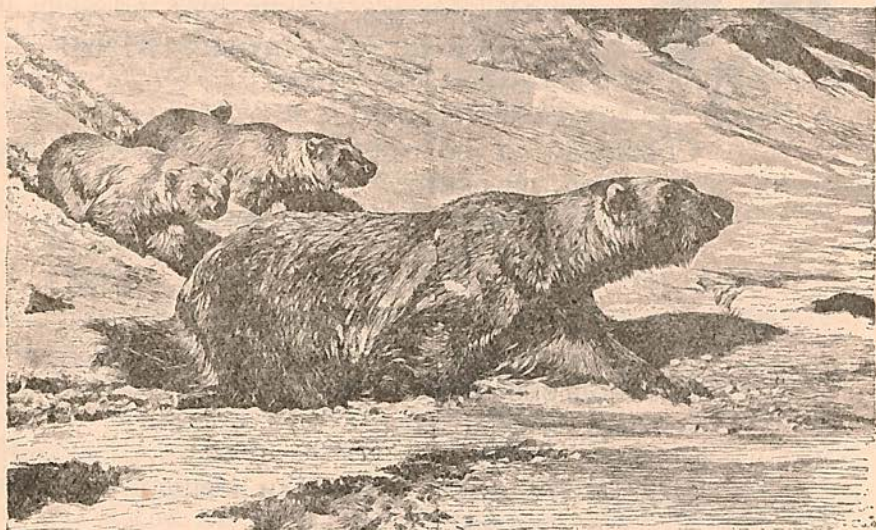

Опитвали се хората да скрият хранитѣ си подъ канари, които едвѣмъ отмѣствали, но мечкиѣ пакъ сполучвали да изядатъ всичко.

Едно кривалище, което било задрѣстено съ камъни около ледника Хумболтъ въ 1854 година, било цѣло разграбено отъ мечкиѣ.

Въ скривалището, не останало ни парче храна. Останало само това, което било затворено въ желѣзни сандѣци, срещу които сѣмъ безсилни ноктитѣ и жбитѣ на мечкиѣ. Сандѣцитѣ били мачкани, хапани, сплескани и, най-после разхвърлени на разни страни.

Едно дървено буре, стегнато съ желѣзни обръчи, било направено на трески. Единъ оловенъ сандѣкъ отъ мачкане билъ заприличалъ на кълбо.

Бѣлитѣ мечки се принуждаватъ да грабятъ отъ гладъ. Разказватъ, че като разпразили корема на една мечка, която нѣколко месеца обикаляла около кораба, намѣрили въ стомаха ѝ само едно фланелено парче, хвърлено отъ корабния шивачъ.

Стомаситѣ и на другитѣ мечки били съвсемъ праздни, или пѣкъ пълни съ морска трева и вода, храна, която съвсемъ не е достатъчна за такова голѣмо животно и въ такова студено мѣсто.

Превелъ: Ант. Христовъ